

Kristusov nauk

Ko je govoril o potrebi po novem rojstvu, je Kristus dokazal, da biti Jud, farizej, učitelj ali vernik nikomur ne omogoča dostopa do Božjega kraljestva.

Kristusov nauk

Funkcija čudežev

»Med farizeji je bil mož po imenu Nikodem, eden vodilnih Judov. Ponoči je šel k Jezusu in rekel: Rabbi, vemo, da si mojster, ki prihaja od Boga. Kajti nihče ne bi mogel storiti teh čudežnih znamenj, kot jih vi, če ne bi bil Bog z njim.

«(Janez 1: 1 -2)

Med Judi je bil mojster judovstva z imenom Nikodem. Bil je farizej in je šel ponoči srečati Jezusa. Na tem srečanju je Nikodem presenetljivo Jezusa imenoval "rabin", to je mojster. Takšno priznanje sodnika ali učitelja iz Izraela je laskalo vsem.

Zakaj pa je Nikodem Jezusa poklical Gospodarja? Nikodem je v svojem začetnem pristopu podal naslednjo izjavo:

„Rabi, dobro vemo, da si mojster, ki prihaja od Boga; ker nihče ne more storiti teh znamenj, kot jih vi, razen če Bog ne gre z njim « (Janez 3: 2)

Nikodem je razumel, da je Jezus učitelj zaradi čudežev, ki so bili storjeni. Nikodem, ko je slišal za čudeže, ki jih je storil Jezus, je razumel, da je Mojster, učitelj, ki ga je poslal Bog, kar je Jezusa ločilo od vseh drugih izraelskih

učiteljev.

Kdo bi lahko storil čudeže, ki jih je Jezus delal brez pomoči božjega prsta? Nikodem sam odgovarja: Nihče ne bi mogel izvajati teh znakov, kot jih vi! Nikodemova analiza je popolnoma veljavna, prav tako tudi zaključek (Janez 5:36).

Nikodem je premagal veliko oviro, ko je ugotovil, da je Jezus Božji učitelj, in ta sklep je spodbudil Nikodema, da bi se zvečer srečal s Kristusom. Drugi farizeji so imeli srečo s Kristusom v luči dneva, vendar so bili ganjeni zaradi hinavščine in želeli ujeti Jezusa v nekem nasprotju.

Po analizi Jezusove osebe skozi čudeže, ki jih je delal, je Nikodem odšel k Jezusu in mu razložil svoj zaključek:

- Jezus je bil mojster;
- Poslano od Boga, ker:
- Nihče ne bi mogel narediti takih čudežev, če Bog ni z njim.

Nikodem ni šel za čudežem, ampak je hotel izvedeti več o nauku Tistega, ki je delal čudeže.

Vemo, da ima Bog vso moč in da čudeži niso čudeži, ki bi bili boljši od samega stvarstva. Ni čudežev, ki bi presegli božje ustvarjalno delo, kot so: življenje, vesolje itd. Vse je čudež, kajti vse je bilo izvrstno izvedeno z Božjo močjo.

Glavna naloga čudeža je prebuditi človeka, da spozna svojega Stvarnika. Vsaka uporaba ali govor, ki se govori zunaj tega tonika, izkrivlja "pričevanje", ki mu ga daje Bog, tako da se človek želi približati Bogu (Heb 2,4).

Čudeži v človekovem življenju niso najpomembnejši, vendar je treba to upoštevati da čudeži so božja potrditev tega, kar so napovedovali preroki in Kristus. Verjeti je treba v Boga, ki deluje čudovito, in ne v delana čudeža. Človek mora biti osredotočen na božje sporočilo in ne na čudeže, ki prihajajo

od njega.

Kristusov nauk

“Resnično, resnično vam pravim, kdor se ne rodi znova, ne more videti Božjega kraljestva” (Janez 3: 3)

Čeprav je Jezusa priznal, da je Božji mojster, Nikodem ni poznal Kristusovega nauka. Čudež je bil glavni vzrok za Nikodemovo ugotovitev, da je Kristusa poslal Bog, toda Nikodem je moral slišati nauk poslanega Mojstra.

Nikodem je bil osredotočen na kakovost učitelja tistih, ki so bili poslani od Boga in so delali čudeže, ki jih nihče ne bi mogel delati, če Bog ne bi bil z njim

“... ker nihče ne more narediti teh znamenj, kot jih vi, če Bog ni z njim” (Janez 3: 1).

Kakšno je bilo Nikodemovo presenečenje, ko mu je Kristus odgovoril:

»Resnično, resnično vam pravim, kdor se ne rodi znova, ne more videti Božjega kraljestva« (Janez 3: 3).

Jezusova strategija evangelizacije je enaka strategiji, ki jo je sprejel Janez: čudeži so morali ljudem pokazati, da je Jezus Božji odposlanec. Ker je Nikodem že spoznal, da je Kristus mojster, ki ga je poslal Bog

“Ti pa so bili napisani zato, da bi verjeli, da je Jezus Kristus, Božji Sin ...”, Jezus opozori Nikodema na prvobitno, novo rojstvo

“... in da boste, verjamejoč, imeli življenje v njegovem imenu” (Janez 20:31).

Čudeži niso več pomembni, ko se resnica razkrije in Nikodem

vpraša:

“Kako se lahko človek rodi, je star? Ali se lahko vrneš v materino maternico in se rodiš? “ (Janez 3: 4). Nikodem ne izpodbija informacij, ki jih je dal mojster, ki jih je poslal Bog, ampak se je ukvarjal z razumevanjem dinamike “novega rojstva” ali Kristusovega nauka.

Ker je bilo nebeško kraljestvo prepovedano tistim, ki se niso rodili znova, je bil Nikodem zaskrbljen, saj je bil že star. Ali je obstajal izjemen čudež, ki bi omogočil Nikodemu, da se vrne v maternico svoje matere, da se lahko ponovno rodi, čeprav je bil star?

Farizej Nikodem, privrženec hujšega sledenja judovski religiji, bi moral, ko bi mu rekli, da nima pravice videti Božjega kraljestva, vsaj nesmiselno. Nikodem bi lahko takoj zavrnil Jezusov nauk, saj je bil poleg farizeja tudi predstavnik najboljšega iz naroda in judovske religije.

Jasno je, da to, da si judovski ali prijazen, da si farizej ali kateri koli drugi verski privrženec, da si učitelj ali laik, da si sodnik ali obdolženec, nikomur ne omogoča dostopa do Božjega kraljestva. Pred tem se morajo vsi brez razlike ponovno roditi.

V današnjem času je veliko ljudi, ki poznajo Kristusa po čudežih in čudežih, vendar ne iščejo njegove besede

“Če pa ne verjamete njegovim spisom, kako boste verjeli mojim besedam?” (Janez 5:47).

Nikodem je presegel čudeže, ki jih je delal Kristus

“ker nihče ne more delati teh znakov, kot jih vi, razen če Bog gre z njim”, in je zdržal Kristusov nauk, čeprav je dokazal, da mu njegovo stanje ne daje pravice do nebeškega kraljestva.

Ko je govoril o potrebi po novem rojstvu, je Kristus dokazal,

da biti Jud, farizej, učitelj ali vernik nikomur ne omogoča dostopa do Božjega kraljestva. Prav na te vidike bomo komentirali novo rojstvo: Zakaj bi morali iti skozi novo rojstvo? Kaj je to novo rojstvo? Ali se lahko človek znova rodi brez Božjega sodelovanja?